

Autoreferat

Anna Szumigaj-Badziak

LABORATORIUM FORM

Autoreferat

Anna Szumigaj-Badziak

Doktorat:

nadany dnia 21 marca 2013 roku uchwałą Rady Wydziału Grafiki i Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi w dyscyplinie artystycznej sztuki piękne, temat: „Rozważania na temat geometrii. Projekt graficzny książki – Partner Serwis ‘Kompleksowy serwis przemysłowy’”

Promotor: dr hab. Piotr Karczewski

Przebieg zatrudnienia:

W latach 1991-2015 pełniła funkcję dyrektora kreatywnego w studio projektowym Axa

2010-2013 asystent na Politechnice Łódzkiej w Instytucie Architektury Tekstyliów, kierunek zamawiany Wzornictwo

Od 2013 roku adiunkt na Politechnice Łódzkiej, Instytut Architektury Tekstyliów, kierunek Wzornictwo

Wskazane osiągnięcia artystyczne:

Zgodnie w wymogami formalnymi wskazuję cykle prac prezentowane na wystawie indywidualnej „Anna Szumigaj-Badziak Laboratorium form” w Centrum Ekspozycyjnym Stara Kotłownia w Olsztynie: „Układ-przestrzeń C-R-C” 2021, „Ruch” 2021, „Przestrzeń 11KL-NZ” 2019, „Interpretacje przestrzeni” 2018, „Przestrzeń 3K” 2016 jako aspirujące do spełnienia warunków określonych w art. 2019 ust. 1. pkt 2c ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U.2018.1668 z dnia 2018.08.30 z późn. zm.)

Wstęp

Odkąd sięgam pamięcią moja twórczość angażowała dwa obszary – obszar projektowy i sztuki czystej.

Ukończyłam Państwową Szkołę Sztuk Plastycznych w Łodzi im. Władysława Strzemińskiego (obecna Akademia Sztuk Pięknych) w związku z tym, bliskie są mi idee konstruktywistyczne, które można dostrzec w równoległym uprawianiu twórczości projektowej i malarstwa. „Strzemiński w polemice z poglądami rosyjskich produktywistów sformułował pogląd, że prawdziwie twórczy artysta musi działać równolegle na dwóch płaszczyznach. Ograniczenie się wyłącznie do sztuki czystej prowadzi do zerwania związków z życiem, z realnymi praktycznymi potrzebami, które sztuka może zaspokajać, ale które mogą także ją inspirować. Natomiast poddanie się całkowicie wymaganiom praktycznego życia, odpowiadanie na konkretne zamówienia, spowodować może działalność doraźną, w której zagubi się osobowość twórcza.”¹

Twórczość, którą uprawiam to działania związane z grafiką, obiektami malarskimi i fotografią. Jednocześnie zajmuję się projektowaniem grafiki użytkowej.

Działania twórcze wiązały się i wiążą do dziś z analizą prostych form geometrycznych. Jest to dialog pomiędzy mną, a sztuką geometrii, który łączy w sobie kilka światów zbudowanych z figur euklidesowych, kompozycji opartych na różnego rodzaju liniach, punktach i płaszczyznach.

Prace z zakresu grafiki publikowane są na wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą. Często grafiki stają się częścią prac projektowych (plakatów, katalogów, książek), które upublicznione są w momencie danego wydarzenia – publikacji premierowej.

Działalność artystyczna i naukowa z uwzględnieniem okresu przed uzyskaniem stopnia doktora

Po ukończeniu Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Łodzi w 1990 roku założyłam firmę graficzną. Był to czas wielkich przemian, dla młodych projektantów otworzył się nowy, duży rynek projektowy. Chciałam brać w nim czynny udział. Interesowały mnie projekty, w których mogłam połączyć ze sobą kilka różnych działań: typografię, malarstwo, grafiką, rysunek, fotografię.

Pierwszą pracą wykonaną po ukończeniu studiów był projekt znaku graficznego dla firmy AMPLUS. Był to znak typograficzny zbudowany z rytmicznie ułożonych linii połączonych z delikatną typografią.

¹ Grzegorz Sztabiński, Anna Katarzyna Szumigaj-Badziak Grafika użytkowa, malarstwo, Zwierzyńiec 2000, s.3

W latach 1991-1993 zaprojektowałam wiele kompleksowych opracowań graficznych dla: I i II Krajowych Targów Fonograficznych „DIGITON '91”, „DIGITON '92”; 49 Wyścigu Kolarskiego Dookoła Polski; II Ogólnopolskiego Salonu Motoryzacyjnego „AUTOEXPO '92”; III Międzynarodowego Wyścigu Kolarskiego „Solidarności” 1992; Krajowych Targów Żywności „AGROEXPO „92”; I Krajowej Wystawy Sprzętu Rehabilitacyjnego oraz Sprzętu Dla Osób Niepełnosprawnych „REHABILITACJA '93”; III Krajowych Targów Fonograficznych „DIGITON '93”; III Ogólnopolskiego Salonu Motoryzacyjnego „AUTOEXPO '93”; IV Międzynarodowego Wyścigu Kolarskiego „SOLIDARNOŚCI” - 1993.

Wszystkie te projekty były dla mnie wyzwaniem. Każde z opracowań było inne, miało innych odbiorców, a zleceniodawcy byli bardzo wymagający. Interesowały mnie prace złożone z kilku części, gdzie plakat projektowany był na dużej płaszczyźnie najczęściej B1, inne elementy takie jak katalogi czy gazety były kompozycjami ciągłymi dając możliwość zaistnienia rytmom, ideom typograficznym, ilustracji i fotografii.

W latach 1992-1998 współpracowałam z firmami zajmującymi się produkcją kart plastikowych. Zaprojektowałam 98 kart plastikowych dla takich podmiotów jak: Deni Clear, Bank Śląski, Bank Gdański S.A., Bank Gospodarki Żywnościowej, 5.10.15., Corporazione pro Calabria – Ferrari via Club, Domy Towarowe Centrum, PZU, Komfort S.A., Telimena, Próchnik S.A., Pierre Cardin – Pabia, karty dla dealerów samochodowych marki Ford, Skoda, Peugeot, Citroen, Audi, VW, Mercedes Benz i wiele innych. Karta plastikowa to mała, wymagająca, prostokątna, pozioma płaszczyzna, na której powstawały kompozycje typograficzne, obrazy przedstawiające i kompozycje abstrakcyjne. Dzisiaj powszechnie używane, w latach 90. były nowością. Kawałek plastiku mógł być drukowany techniką offsetową, sitodrukiem lub tłoczony na gorąco techniką hot-stampingu. Zaprojektowany awers kontrastował z przewidywalnym układem rewersu karty. Projekty uzależnione były od elementów graficznych, które musiały zostać zamieszczone na karcie, ale również od techniki druku. Raster sita nie pozwalał na pewne rozwiązania projektowe, chociaż z czasem (II połowa lat 90.) zaczęto drukować tą techniką kompozycje operujące przestrzenią barwną CMYK. To właśnie wtedy zaczęłam projektować małe formy graficzne.

Innym tematem grafiki użytkowej są projekty identyfikacji wizualnej. Było ich wiele. W projektach tych mogłam ograniczyć się do niezbędnego minimum. Znak graficzny jest pierwszym elementem postrzeganym, kiedy stykamy się z firmą, przedsięwzięciem czy produktem. Dlatego jego prosty, charakterystyczny kształt i współgrająca typografia są bardzo ważne.

Wiele z nich opartych jest na prostych formach geometrycznych takich jak prostokąt, kwadrat, koło i typografii lub tylko literze. Zazwyczaj są one częścią większej całości, podstawowej i rozszerzonej księgi znaku. Bardzo często przedsięwzięciom towarzyszyły projekty wydawnictw, stron www,

elementów informacji wizualnej w przestrzeni wewnętrznej i zewnętrznej. W 1992 roku zaprojektowałam Katalog targów i wystaw Europy (274 strony).

W połowie lat 90. XX w. współpracowałam z Muzeum Historii Miasta Łodzi, projektując wydawnictwa – katalogi do wystaw artystów („Mała litografia” (1993) z zamieszczonymi oryginałami grafik łódzkich artystów; katalog do wystawy malarstwa i kompozycji przestrzennych Teresy Marii Szumigaj (1994), katalog do wystawy rysunków francuskiego artysty polskiego pochodzenia Pawła Jocza pod tytułem „Twarze losu”, a w roku 1996 projekt obszernego katalogu do wystawy retrospektywnej Wacława Kondka „Madonny, demony i człowieczy świat”).

W latach 1996-2000 zaprojektowałam winiety i layouty trzech pism branżowych oraz sprawowałam nadzór graficzny nad tymi wydawnictwami. Były to: Hat-TRICK Ilustrowany Magazyn Sportowy, miesięcznik sportowy (1996-2000); TOP GOL Tygodnik Piłkarski (1998-1999); SUPER TRAMP Magazyn Przewoźników i Biur Podróży – miesięcznik (1999-2000). Pisma będące wydawnictwami ciągłymi wymagały innego spojrzenia na pracę. Należało je zaprojektować tak, aby czytelnicy chętnie wracali do wybranego tytułu.

Moja twórczość to hybryda, która w swojej konstrukcji łączy w sposób świadomy dwa światy. Wiele prac graficznych buduje kompozycje sztuki projektowej.

Ten drugi obszar mojej działalności twórczej wolny był od kontaktów ze zleceniodawcą. Był tylko mój. Dzisiaj mogę stwierdzić, iż malarstwo, grafika i fotografia miały duży wpływ na projektowanie graficzne i odwrotnie. W pracach, które prezentowałam w latach 2005-2018 poszukiwania twórcze przenikają się.

W roku 2000 brałam udział w wystawie zbiorowej Łódzki Salon Wiosenny, która miała miejsce w BWA w Łodzi. W tym samym roku na wystawie indywidualnej w Ośrodku Edukacyjno-Muzealnym Roztoczańskiego Parku Narodowego prezentowałam prace z zakresu grafiki użytkowej i malarstwa. W 2001 roku moje akwarele wystawione były w galerii sztuki Wozownia na 4 Biennale małych Form Malarskich. W roku 2004 na 3 Międzynarodowym Biennale Miniatury w Częstochowie pokazałam nowy cykl akwareli pod tytułem „Podziały I” i „Podziały II”. Prace te składały się z dwóch warstw: utworu namalowanego na papierze akwarelowym i rysunku na kalce technicznej. W 2005 roku w III Ogólnopolskim Biennale Malarstwa i Tkaniny Unikatowej w Gdyni i wystawie indywidualnej w galerii „U Panien” w Piotrkowie Trybunalskim zaprezentowałam obiekty malarskie wykonane na podłożu z blachy perforowanej.

Użycie podłoża z blachy perforowanej bierze czynny udział w przekazie wizualnym, który działa na płaszczyźnie i w przestrzeni. W zależności od intensywności i kierunku padającego światła

obserwujemy przenikanie się dwóch światów: jednego – namalowanej kompozycji zbudowanej z elementów tworzących wrażenie przestrzeni i drugiego – przestrzeni utworzonej pomiędzy perforowanymi płaszczyznami, a ścianą. Figury geometryczne z jednej strony służą przewidywalności dzieła, z drugiej otwierają utwór na złożone relacje między takimi zjawiskami jak przestrzeń czy światło.

W latach 1995-2009 zrealizowałam wiele projektów dla firmy T-System sp. z o.o. Były to różnego rodzaju druki firmowe, cykle folderów, torby reklamowe, opakowania produktów, strony www. Projekt systemu identyfikacji wizualnej firmy opierał się na wykorzystaniu linii. Była ona elementem przewodnim projektów. Delikatna, cienka składająca się z punktów budowała kompozycje na papierach firmowych, natomiast gruba i konkretna wykorzystana była w folderach i torbach reklamowych. Jednak zawsze miała charakter geometryczny. Raz oparta była na łuku – części koła, innym razem na kontach prostych. Linia nadawała projektom jednorodności i była elementem charakteryzującym firmę.

Zainteresowanie geometrią w sposób naturalny stało się głównym tematem analizy formy i barwy. Podjęłam próby poznawcze angażując różne media. Działania graficzne, malarskie i fotograficzne znalazły swoje miejsce w dużym projekcie realizowanym dla SOFA – Restauracja, Bar, Miejsce w Łodzi (2009). Punktem wyjścia była forma kwadratu. Na kwadracie oparte było logo firmy, menu również było w formie kwadratu. Głównym sponsorem lokalu była jedna ze znanych marek z branży alkoholowej. Należało pogodzić obowiązującą księgę znaku wybranej marki z założeniami projektu identyfikującego lokal. Powstały aranżacje komponujące lokal wewnątrz i na zewnątrz. W ich skład między innymi wchodził projekt dziewięciometrowego płotu opartego na multiplikacji form trzech kwadratów. Obiekty te zostały przesunięte względem siebie tworząc rytmicznie falującą pełną przestrzeni i ruchu kompozycję. Płot zaczął falować. Wewnątrz lokalu na jednej ze ścian zawieszono zostały kwadratowe perforowane blachy stalowe – obiekty malarskie. Odpowiednio podświetlone tworzyły dwie kompozycje na płaszczyźnie i z tyłu, poza nią – w przestrzeni.

Mimo stosowania różnego rodzaju medium i form, składowe koncepcji i realizacji są spójne.

O moim malarstwie i projektowaniu graficznym Profesor Grzegorz Sztabiński napisał: „Gdy oglądam malarstwo, projekty i realizacje graficzne Anny Szumigaj-Badziak wyraźnie wyczuwam, że zrealizowała je jedna osoba. ... Projektowanie graficzne Anny Szumigaj-Badziak cechuje, podobnie jak jej malarstwo, oszczędność środków i sugestywność. ... Inną ich ważną cechą jest czytelność, łatwa rozpoznawalność i zdolność ulegania modyfikacjom przy użyciu na różnych elementach. Zachowują one jednak zawsze swoją tożsamość.”²

² Grzegorz Sztabiński, Anna Katarzyna Szumigaj-Badziak Grafika użytkowa, malarstwo, Zwierzyńiec 2000, s.3

W 2006 roku dwuwarstwowe akwarele prezentowane były na 4 Międzynarodowym Biennale Miniatury w Częstochowie, a w 2007 na 7 Triennale Małych Form Malarskich w Toruniu. W 2009 na V Międzynarodowym Biennale Malarstwa i Tkaniny Unikatowej w Gdyni przedstawiłam nową pracę – obiekt malarski „Przestrzeń” – tryptyk, o wymiarach 100 x 300 cm. Pracę tę prezentowałam w 2010 roku na dwóch wystawach w Wielkiej Brytanii: A MESSAGE FROM THE POLISH MANCHESTER, POSOK w Londynie i The Four Corners Of The Earth, Rickshaw House Galery również w Londynie.

W latach 2010-2012 prace z zakresu malarstwa i grafiki prezentowane były na kilku wystawach: 6 i 7 Międzynarodowe Biennale Miniatury (prace wystawiono w Częstochowie, Liptovský Mikuláš na Słowacji, Warszawie, Krakowie, Pile, Dąbrowie Górniczej, Chełmku, Tarnowie, Kaliszu, Pforzheim w Niemczech), VI Międzynarodowym Biennale Malarstwa i Tkaniny Unikatowej w Gdyni.

W latach 2006-2012 projektowałam między innymi dla takich firm jak Siemens sp. z o.o. (II, III i IV Sympozjum Bezpieczeństwa Maszyn, Urządzeń i Instalacji Przemysłowych – Wisła 2007, Słok 2008, Wisła 2008 - Klub Paragraf 34, Bacardi Martini Polska sp. z o.o. W 2009 roku zaprojektowałam cykl folderów dla Uniwersytetu Łódzkiego – projekt „Wzlot” i projekt okładki do wydawnictwa naukowego. W latach 2004-2008 realizowałam opracowania naukowe dla Polskiego Towarzystwa Otolaryngologii Dziecięcej.

W 2010 roku zaczęłam pracę naukowo-dydaktyczną na kierunku Wzornictwo w Instytucie Architektury Tekstyliów na Wydziale Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów Politechniki Łódzkiej. Od początku mojej drogi dydaktycznej prowadzę zajęcia ze studentami samodzielnie według autorskich programów kształcenia. Aktywnie włączyłam się w życie uczelni wykonując liczne prace projektowe, organizacyjne i społeczne a także te o charakterze promocyjnym, których przykłady przytaczam w poniższym tekście.

Przewód doktorski *„Rozważania na temat geometrii. Projekt graficzny książki. Partner Serwis »Kompleksowy serwis przemysłowy«*, której promotorem był prof. dr hab. Piotr Karczewski pozwolił mi na połączenie dwóch światów, projektowego i czystych działań graficznych. W pracy doktorskiej pisałam: *„Zaczynając projekt zajęłam się podstawowymi elementami związanymi z budową dzieła. Moim celem jest zaprojektowanie książki w taki sposób, aby nie pozbawiając jej funkcjonalności przeprowadzić analizę języka geometrii.”*³ I *„Droga jaką obrałam, wiedzie pomiędzy dwoma obszarami. Pierwszy to czysto abstrakcyjne, zupełnie niezależne zastosowanie formy geometrycznej*

³ Anna Szumigaj-Badziak *„Rozważania na temat geometrii. Projekt graficzny książki. Partner Serwis »Kompleksowy serwis przemysłowy«*, 2013, s. 8.

i koloru. Drugi to czysty realizm, oparty na fotografiach operujących tylko walorem – czernią i bielą. Nie tylko formy i kolory kontrastują ze sobą, ale również kierunki, wielkości, przestrzenie wewnętrzne i światło.”⁴ W książce tej zastanawiam się nad zależnościami pomiędzy kształtem geometrycznym, kolorem, a przestrzenią. Zastosowanie różnorodnych form geometrycznych dzieli publikację na dwie części zróżnicowane pod względem merytorycznym i konstrukcyjnym. W pierwszej części posługuję się geometrią euklidesową, a drugiej niczym nieskrępowanymi formami geometrycznymi, punktami i liniami wyznaczającymi dodatkową przestrzeń na płaszczyźnie. Rozdział ten nawiązuje w sposób bezpośredni do prac malarskich.

W latach 2010-2012 zaprojektowałam plakaty do wystaw prac studentów kierunku Wzornictwo. W plakatach głównymi środkami wyrazu budującymi przekaz były płaszczyzny i litery, ale też punkty i linie. Tak jak wcześniej wspominałam, wspólnym mianownikiem moich prac jest geometria. Barwa, zależności form i kształtów budują wewnętrzne przestrzenie. Czasami litera wiodzie prym, w innym przypadku ustępuje miejsca płaszczyźnie czy linii.

W tym samym czasie prace projektowe i malarskie można było zobaczyć na wystawach prac studentów i wykładowców kierunku Wzornictwo w Galerii ZPAP „Na piętrze” i Galerii Biblio-Art w Łodzi.

W latach 2014-2017 na wystawach indywidualnych w BWA w Zamościu, Szczepieszynie, Łodzi, Nysie, Gdyni, Lwowskiej Narodowej Akademii Sztuki we Lwowie w Ukrainie pokazywałam swoje prace projektowe, obiekty malarskie i grafiki.

W roku 2013 zaprojektowałam plakat i katalog do wystawy indywidualnej Dariusza Dart Chojnackiego „Grafika/Fotografia”. Dla tego artysty projektowałam wcześniej (w 2010 r.) katalog do wystawy indywidualnej „Linoryty”.

2014 rok był czasem bardzo dynamicznym. Wzięłam udział w wielu wystawach zbiorowych takich jak: QUADRO ART 4 Międzynarodowe Biennale Obrazu w Łodzi, 8 Międzynarodowe Biennale Miniatury (prace prezentowane były w Częstochowie, Krakowie, Brukseli-Belgia, Pforzheim-Niemcy, Wrocławiu, Rzeszowie, Pile, Tarnowie), Wystawie poplenerowej – L’estartit, Hiszpania, IX Ogólnopolski Konkurs Fotograficzny W OBIEKTYWIE 2013, Kalisz i trzech wystawach indywidualnych.

Cykl grafik „*Konteksty przestrzeni*” (2015) to następna część dialogu pomiędzy mną, a sztuką geometrii. Rejestracja stała się bodźcem do podjęcia rozmowy o świecie rzeczywistym zarejestrowanym za pomocą fotografii i tym drugim składającym się z figur euklidesowych, kompozycji zbudowanych z różnego rodzaju linii, punktów i płaszczyzn. Podobnie jak we

⁴ Tamże, s. 15

wcześniejszych projektach tu znowu przenikają się dwie przestrzenie, dwa światy. Jeden – reporterski z zanotowaną ulotną chwilą i drugi – wyrafinowany, geometryczny.

Achromatyczna i monochromatyczna fotografia działa swoją miękkością i przemijaniem, buduje nastrój. Jej budulcem jest ruch, ruch w różnych odstępach. Raz kadry nakładają się na siebie, co powoduje powstanie nowych treści i kontekstów, innym razem ujęcie zastyga powodując bardzo dobrą jego czytelność i brak jakichkolwiek dwuznaczności. Kolejnym razem kadr jest poruszony w stopniu uniemożliwiającym czytelność formy. Ruch deformuje kształty i formy, które zaczynają się poruszać i przenikać, co kontrastuje z geometrycznymi obiektami. Projekt oparty jest na dwóch kolorach: czerwonym i żółtym. dopełnieniem jest czerń i biel. Każdy kolor ma swoje znaczenie i wzbudza emocje. Zastosowanie czystych, kontrastowych barw potęguje dynamikę kompozycji. W tym utworze osiąga maksymalne działanie na wielu płaszczyznach. Kolory przybliżają się lub oddalają. Eksplodują swoją mocą, raz cichną i stymulują postrzeganie, innym razem krzyczą. Rytm czerni wycisza nas, aby powstać na nowo, aby nową barwą i formami porwać nas w emocjonalną opowieść. Nie tylko formy i kolory kontrastują ze sobą, ale również kierunki, wielkości, przestrzenie wewnętrzne i światło. Kontrast zawarty jest również w kompozycji.

Cykl „*Konteksty przestrzeni*” to obserwacja zależności pomiędzy dynamiczną, ulotną chwilą, a matematyczną geometrią.

W tym samym roku cykl ten prezentowany był na dwóch wystawach indywidualnych w Gdyni i Nysie. W kolejnych latach moje prace można było oglądać na wystawach: „Komunikat. Plakaty i fotografie typograficznych form przestrzennych” w Manufakturze w Łodzi, 24 Biennale Plakatu Polskiego 2015 w Katowicach i „Płaszczyzna i przestrzeń” wystawie prac studentów i wykładowców komunikacji wizualnej w Łodzi; „Przestrzeń” w Gdyni; „Płaszczyzna i przestrzeń” wystawia prac studentów i wykładowców w Łodzi; „Przestrzeń 2” Anna Szumigaj-Badziak w Nysie.

W 2016 roku zostało wydanych kilka książek i katalogów według mojego projektu „Przestrzeń metafizyczna. Linoryt” Dariusz Chojnacki (katalog); „Strategia rozwoju przemysłu włókienniczego w Polsce” – projekt okładki; „Forma. Struktura. Komunikat.” (książka/katalog).

Wystawa indywidualna „Geometria i przestrzeń. Plakat, grafika cyfrowa, obiekty malarskie” w Galerii Biblio-Art w Łodzi rozpoczęła prezentację moich prac w 2017 roku. Można je było jeszcze zobaczyć na: XXII Ogólnopolskim Konkursie Fotograficznym W OBIEKTYWIE 2016 w Kaliszu, w którym otrzymałam wyróżnienie; Międzynarodowej wystawie malarstwa i tkaniny unikatowej EKO MATERIA, Oddział Sztuki Nowoczesnej Muzeum Narodowego w Gdańsku – Pałac Opatów w Oliwie. Gdańsk; „Wielość brzmień” wystawie prac pedagogów IAT w ramach obchodów 70-lecia Wydziału Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów Politechniki Łódzkiej, Łódź; wystawie indywidualnej „Konteksty przestrzeni” grafika cyfrowa. MDK w Szczepleszynie; Kolonia Fotografów – Festiwalu

Stolica Języka Polskiego, Szczepreszyn; 13. Jazz w ruinach – wystawie plakatu w Gliwicach; 25 Biennale Plakatu Polskiego w Katowicach i wystawie – 10 lat Galerii Biblio-Art w Łodzi.

W 2017 roku napisałam rozdział do monografii wydanej przez Instytut Architektury Tekstyliów Politechniki Łódzkiej „*Aspekty formy i konstrukcji w działaniach artystycznych i wzorniczych*” pod tytułem „*Rozważania na temat geometrii. Geometria, a komunikat wizualny.*” Jednocześnie zaprojektowałam tę obszerną publikację pod względem graficznym.

W tekście omówiłam zagadnienia związane z geometrią jako elementem budującym komunikat wizualny. Opisałam proces rodzenia się nowoczesnego projektowania graficznego i budowy zasad nowoczesnej typografii, co miało miejsce w latach dwudziestych i trzydziestych XX w. Wskazałam na język geometrii jako główny budulec systemu znaków drogowych opartych na strukturze, stanowiących uporządkowaną całość. Znak graficzny, piktogram i symbol, jako wszechobecny komunikat. Pokazałam przykłady znaków interpunkcyjnych różnych krojów pism wykorzystujących w swojej konstrukcji podstawowe figury geometryczne, takie jak: kwadrat, prostokąt i koło.

W 2017 roku zaprojektowałam książkę wydaną w oprawie twardej „70 lat Wydziału Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów”, która jest kontynuacją moich działań twórczych, ciągiem dalszym dialogu pomiędzy mną, a sztuką geometrii. W projekcie tym ponownie konfrontuję ze sobą achromatyczną fotografię ze światem geometrycznych płaszczyzn i linii. Tu znowu przenikają się dwie przestrzenie, dwa światy. Wszystkie elementy budujące publikację takie jak: typografia, fotografia, abstrakcyjne elementy geometryczne, podporządkowane są z jednej strony treści, a z drugiej, jej stronie formalnej – czystej kompozycji plastycznej. Głównym założeniem kompozycyjnym jest powtarzający się prostokąt zbliżony swoimi proporcjami do kształtu kwadratu (180 x 187 mm). Prostokąt ten pojawia się na okładce i rytmicznie wewnątrz wyznacza budowę stron i podkreśla podziały publikacji. Prostokąty wyznaczają czas – aspekt formy narracji, który jest ważnym czynnikiem potraktowania przestrzeni i określa sposób przekazu danej treści. Ponieważ książka jest wydawnictwem dokumentalnym wyznaczenie rytmów, które zarządzają czasem i przestrzenią było ważne. Rytm wyznaczany jest za pomocą powtarzanych elementów. Kompozycje budują dwie barwy: szarość i bordo – głęboka, chłodna, ciemna czerwień – kolor Wydziału. Dopełnieniem jest kontrast zachodzący pomiędzy matem, a błyskiem. Matowy papier środka i okładka pokryta folią matową kontrastują z błyszczącym rytmem cienkich, ułożonych pod kątem 45 stopni krótkich linii. Błysk pozostał na okładce, a rytm linii przeniósł się do wnętrza. Dzieło podporządkowane jest geometrii. Rytm krótkich linii jest kontynuacją wcześniejszych działań związanych z malarstwem i grafiką. Są to elementy powtarzalne, identyfikujące w pewnym stopniu moją twórczość.

W 2018 roku moje prace były prezentowane na 10 Międzynarodowym Biennale Miniatury w Częstochowie (Polska, Belgia, Niemcy), 45. Salonie Zimowym w Radomiu, gdzie zaprezentowałam grafikę wykonaną techniką serigrafii z cyklu „Przestrzenie CX”. Praca ta została nominowana do nagrody.

Cykl „Przestrzenie CX”, to kompozycje zbudowane z trójkątów. Za pomocą barwy i prostych figur geometrycznych uzyskuję na płaszczyźnie dodatkowy wymiar. Efekt wzmocniony jest przez zróżnicowanie formalne elementów użytych w kompozycji. Prace te są kontynuacją obiektu namalowanego na blasze stalowej perforowanej „Przestrzeń 3TN”.

W 2018 roku miały miejsce również dwie wystawy indywidualne: Interpretacje Anna Szumigaj-Badziak w BWA w Sieradzu i Zapis – geometria w Galerii Biblio-Art w Łodzi.

Ważnymi pracami są te, które zaistniały wyłącznie na stronach wydawnictw/katalogów do wystaw „Labirynty materii” (2016) i „Interpretacje Anna Szumigaj-Badziak” (2018). W obydwu przypadkach katalogi dokumentują prace prezentowane na wystawach. Kilka dodatkowych kartek zawiera jednak dzieło, którego konstrukcja występuje tylko na stronach wydawnictw. Są to działania kompozycyjne zbudowane z płaszczyzn, fotografii i linii. W jednym i drugim przypadku budulcem są trójkąty. W „Labiryntach materii” trójkąty ułożone są horyzontalnie, kolorem przewodnim jest żółty, natomiast w wydawnictwie „Interpretacje Anna Szumigaj-Badziak” trójkąty działają wertykalnie, a kolor niebieski charakteryzuje projekt (jest to kontynuacja cyklu grafik „Przestrzenie CX” i malarstwa „Przestrzenie 3TN”). Powstaje rodzaj narracji – abstrakcyjna kreacja, wewnętrzna przestrzeń scalona jest kompozycją, zestawieniem form i kolorów, pulsuje. Kompozycja jest sekwencją stron, nośników treści połączonych ze sobą w określonej kolejności. Strony wyznaczają rytm. Prace te są wielostronicowymi strukturami budującymi wewnętrzne przestrzenie publikacji i ich znaczenia. Ascetyzm i prostota prowadzą do precyzji przekazu. W tym przypadku zastosowany został druk cyfrowy.

Na wystawie Interpretacje zaprezentowano cykl grafik/obiektów „Przestrzeń subiektywna” (2017). Prace zostały wydrukowane obustronnie na 10 mm przezroczystej pleksi drukiem UV. Podobnie jak obiekty malarskie wykonane na blachach perforowanych, operowały przestrzenią rzeczywistą. Poprzez zadruk dwóch płaszczyzn – awersu i rewersu materiału – przestrzeń stała się namacalna. Linearne struktury kontrastują z czerwonymi, żółtymi lub czarnymi kształtami kół, trójkątów i kwadratów. Czasami rastry nakładają się, tworząc pulsującą i zmienną strukturę.

Przy zastosowaniu odpowiedniego oświetlenia kompozycje rzucają cień, na przykład na ścianę. Powstają wówczas nowe, niezależne pozbawione koloru achromatyczne rysunki, w których linie i płaszczyzny działają zupełnie inaczej. Kształty stają się „miękkie”, bardziej ludzkie.

W 2019 roku prace z zakresu grafiki i malarstwa brały udział w kolejnych wystawach zbiorowych: wystawa ZPAP w Łodzi, 11 Triennale Małych Form Malarskich w Toruniu, Artyści Swojemu Miastu, Szczeczeszyn, 25 Biennale Plakatu Polskiego, Katowice. Cykl grafik-serigrafii „Przestrzeń CX” prezentowany był na wystawie Abstrakt i projekt w Lublinie.

W 2020 roku prace z cyklu „Przestrzeń-3KL” zdobyły pierwszą nagrodę w 11 edycji Międzynarodowego Biennale Miniatury w Częstochowie. Prezentowane były w galeriach: Galeria OPK Gaude Mater, Częstochowa; Muzeum Stanisława Staszica - Galeria, Piła; Galeria TEST w Warszawie; Galeria BWA w Tarnowie; Nowohuckie Centrum Kultury w Krakowie; Galeria Fotografii – Rzeszów; Pałac Kultury Zagłębia, Dąbrowa Górnicza; Galeria Brötzing Art w Pforzheim (NIEMCY).

Cykl grafik – serigrafii „Przestrzeń-5KL” został nominowany do Medalu Honorowego 17. Międzynarodowego Triennale Małej Formy Grafiki w Łodzi, a grafiki z cyklu „Przestrzeń CXX” prezentowane w 46. Salonie Zimowym w Radomiu uzyskały nominację do nagrody.

Plakaty typograficzne wzięły udział Międzynarodowej Wystawie Plakatu i Typografii Kinetycznej TYPE TEXT | IDENTITY w Galerii Imaginarium w Łodzi.

W 2021 roku prace graficzne i malarskie prezentowane były na 7 Międzynarodowe Biennale Obrazu QUADRO ART, Filharmonia Łódzka im. A. Rubinsteina, Łódź; Galeria Podróżna: Autoportrety – Poczty z Polski/Traveling Gallery: Self-Portraits – Postcards from Poland. Galeria Instytutu Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach. Wystawa towarzysząca: 11. Triennale Grafiki Polskiej w Katowicach, International Academy of Printmaking in Intermedia Space INTERgraphis Kielce 2022 oraz konferencji PUERTOGRAFICO San Juan 2023; IV Mini Print International Cantabria 2021, Centro de Arte Faro Cabo Mayor, Hiszpania.

W katalogach podsumowujących wcześniejsze wydarzenia profesor Stanisław Łabęcki napisał: „... Sądzę, że projektowanie form wydawniczych ściśle wiąże się z Jej dokonaniem w twórczości artystycznej: eksperymentami z fakturą, światłem i przestrzenią. Obydwie aktywności twórcze

dopełniają się w wyniku czego powstają dzieła oryginalne i wartościowe.”⁵, natomiast profesor Grzegorz Sztabiński podkreślił „Projektowanie graficzne Anny Szumigaj-Badziak cechuje, podobnie jak jej malarstwo, oszczędność środków i sugestywność. ... Ważną wartością w pracy projektowej Artystki jest autorskie podejście do każdego zadania. Być może jest to konsekwencją faktu wiązania działalności graficznej z malarstwem. Współwystępowanie obu dziedzin skłania do poszukiwania wciąż nowych rozwiązań i uczy na główny postulat Strzemińskiego –» maksimum twórczości «.”⁶

Opis prac zgłaszanych jako osiągnięcie artystyczne w przewodzie habilitacyjnym

Laboratorium Form Anna Szumigaj-Badziak – wystawa indywidualna, która miała miejsce w Centrum Ekspozycyjnym Stara Kotłownia w Olsztynie w listopadzie i grudniu 2021 roku. Do wystawy został wydany katalog oznaczony numerem ISBN: 978-83-944907-2-0.

Ekspozycję stanowiły prace z zakresu grafiki, obiekty malarskie i grafika wydawnicza. Doświadczenie wynikające z działalności na kilku polach aktywności artystycznej jednocześnie i szerokiego obszaru poszukiwań pozwoliło mi na zaprojektowanie spójnego działania artystycznego.

Przestrzeń jest tematem wiodącym w moich pracach, między innymi w cyklach grafik. Przestrzeń ta jest różna, zazwyczaj opiera się na kontrastach na przykład fotografii z elementami graficznymi, a innym razem na kontrastach płaszczyzn i linii. W pracach malarskich lub rysunkach dochodzi trzeci wymiar – realna przestrzeń. Generalnie, działania prowadzone są na płaszczyźnie, która może mieć różne właściwości i oblicza. Zazwyczaj jest nią papier, czasami blacha perforowana, kalka techniczna i pleksi.

Działania na papierze

Prace z zakresu grafiki realizowane są w technikach serigrafii, druku cyfrowego. W cyklu grafik „Ruch” (2021) zatrzymana w kadrze chwila kontrastuje z układem form geometrycznych. W obszarze poszukiwań pojawiło się zainteresowanie człowiekiem. Człowiek jako forma biologiczna niosąca ze

⁵ Interpretacje Anna Szumigaj-Badziak, katalog do wystawy, Stanisław Łabęcki, 2018, s. 3

⁶ Grafika użytkowa, malarstwo. Anna Katarzyna Szumigaj-Badziak, katalog do wystawy, Grzegorz Sztabiński, Zwierzyniec, 2000 str.3

sobą wiele konotacji. Cykl grafik zbudowany jest z dwóch różnie działających środków wyrazu. Fotografia notuje chwilę opisującą konkretny ruch, pokazuje zmienność obrazu, który staje się nieostry, reporterski. Ten zazwyczaj czarnobiałý zapis zetknął się z liniami prostymi i płaszczyznami o charakterze geometrycznym. Elementy uporządkowane, euklidesowe odzwierciedlają sferę intelektu i porządku. Fotografie natomiast są pełne ruchu i zmienności.

Zdjęcia jakby poklatkowe, zapisały zmienność obrazu – zainteresował mnie ruch sportowców i cyrkowców. To oni stali się bohaterami zapisanych kadrów. Nie chodziło o zdjęcia portretowe, statyczne. Zależało mi na pokazaniu ruchu, tej jednej chwili, w której sylwetka zmienia położenie, często jest to obrót wokół własnej osi. Powstaje rytm działający odśrodkowo. Organiczne linie – sylwety ludzkie, rozchodzą się promieniście od niewidocznego punktu. W innej kompozycji sylwety przemieszczają się po linii prostej lub tylko udają ruch. Niektóre kompozycje posługują się zmultiplikowanymi fotografiami, które z kolei ruch powielają, pokazują to co chwilowe, niestałe, ulotne. Światło i cień pełnią ważną rolę, pokazują zależność formy od światła. W pracach tych pojawił się problem przypadku związany z elementami nieprzewidywalnymi, niespodziewanymi i niejednoznacznymi.

Zarejestrowane kadry są bardzo różne, różnie też zapisany jest „człowiek”. Czasami jest sylwetą a innym razem jest nieczytelną formą, prowokującą i pytającą – Co widzisz? Na zadane pytania jest wiele odpowiedzi. Wszystko zależy od tego kim jesteśmy, czego oczekujemy, co chcemy zobaczyć.

W cyklu „*Ruch*” achromatyczne fotografie kontrastują z geometrycznie wyznaczoną przestrzenią. Zderzają się dwa światy, istniejący – realistyczny, z idealnym – geometrycznym. Rytm fotografii kontrastuje, a czasami przenika się z płaskimi i wypełnionymi monochromatycznym gradientem płaszczyznami wyznaczającymi różne obszary i przestrzenie, które czasami podkreślają swój niezależny rytm. Dwa rytmy, dwa światy i dwa różne działania graficzne, które zderzają się i łączą – zależą od siebie. Świat elementów geometrycznych oparty jest na trójkątach o różnych kształtach i wielkościach. Niekiedy wypełnione są barwą, innym razem łączą się z tłem, a czasami linia buduje ich kształt. To kontynuacja doświadczenia twórczego, nawiązującego do cyklu „*Konteksty przestrzeni*”. Dwudźwięk, wielość mediów, obrazów jest swoistym kodem wypowiedzi. W fotografiach pojawia się również motyw geometryczny – koło. Są to koła rowerów, które potęgują wrażenie rytmu.

Koło – figura bez kątów ostrych czy rozwartych, bez linii pokazujących kierunek. Jest formą zamkniętą, pozbawioną dynamiki, ale nie nudną, dającą wiele możliwości. Koło pojawia się w wielu cyklach i pracach realizowanych nie tylko na papierze. Kompozycje na blasze perforowanej czy przezroczystej 10 mm pleksi pokazują nowe odsłony tego owalnego kształtu.

Koło pojawia się również w cyklu grafik drukowanych techniką serigrafii „Przestrzeń 10KL-NZ” (2019/20), który interpretuje dwie geometryczne przestrzenie zbudowane przy pomocy płaszczyzn i linii. Dążenie do uproszczenia dzieła znalazło wyraz w ograniczeniach kolorystycznych. Paleta barw jest zawężona. Prace operują dwoma kolorami niebieskim i żółtym oraz czarnymi liniami. Notują i interpretują. Sugestia przestrzeni nie jest uzyskana za pomocą środków perspektywy zbieżnej czy powietrznej. Iluzja przestrzeni powstała poprzez naniesienie na papier punktów mniejszych i większych konkretnej barwy i kształtu – rastra. Koło staje się ulotne i przestrzenne. Nie jest już tak oczywiste jak to sylwetowe, ograniczone linią powstającą na styku dwóch płaszczyzn. Sylweta i jej brak opisują ten sam kształt – koła. Iluzoryczną przestrzeń zaznaczoną przez wrażenie pulsacji zatrzymują czarne cienkie linie, które wyznaczają inną, bardzo konkretną przestrzeń.

Obiektem analizy stały się proporcje i stosunki ascetycznych form powstające pomiędzy poszczególnymi fragmentami dzieła.

„Formy geometryczne są literami alfabetu, który pozwala na wpisanie świata w kształt wizualny. Pion, poziom, kwadrat, trójkąt, koło – stają się symbolami, znakami magicznymi, mistycznymi. Są pierwszymi, najprostszymi elementami dającymi się formułować w układy otwarte, umożliwiając dowolne konstruowanie świata w strukturach filozoficznych. [...] Geometria jako dział matematyki, zajmujący się badaniem figur i stosunków przestrzennych, stwarza możliwość gry intelektualnej, rozumienia pojęcia sztuki postkonceptualnej.”⁷

Cykl serigrafii „Układ-Przestrzeń” (2021). Punktem wyjścia jest świadomość płaszczyzny, na której rozmieszczone zostały półkoliste, koliste i linearne kształty. Kompozycje mają charakter cykliczny, następują po sobie, jednak powtórzenia nie są identyczne. Zmienia się barwa, kierunki podziału koła i linii. Instalację tworzą kompozycje trzydziestu elementów zbudowanych z różnie ułożonych na płaszczyźnie kształtów. Dwa rodzaje czerwieni i czerń wyznaczają obszar barwny pracy. Powstała struktura podlega procesom zmienności i ruchu. Umberto Eco w „Poetyka dzieła otwartego” pisał, że sztuka powinna brać pod uwagę różne rodzaje modyfikacji.

W cyklu „Układ-Przestrzeń” uwzględniony został czynnik zmienności. Ważne są procesy dotyczące komponowania, ale również te dotyczące odczytu. Wygląd zmienia się, ale konstrukcja pozostaje ta sama. Symbolika kształtu, kod matematyczny to struktura znaczeń, którą jesteśmy otoczeni.

Prace z tego cyklu opierają się również na złudzeniu ruchu. Powtarzalne, odręcznie zapisane krótkie linie tworzą falujące płaszczyzny, nawiązują do natury i są działaniem zacierającym granice pomiędzy emocją a intelektem.

⁷ W. Gołkowska (wypowiedź), w: B. Kowalska, *W poszukiwaniu ładu. Artyści o sztuce*, Katowice 2001, s. 64-65.

Łączenie płaszczyzn i linii wywołuje efekt przestrzenności, podziałów płaszczyzny, podwójnej przestrzeni obrazu. Półkola przyciągają się i odpychają, stykają się łukami, a innym razem tworzą koła jeno- lub dwubarwne. W zależności od zastosowanych kierunków działają różną energią – dynamiką lub statyką. Są to pewnego rodzaju stemple, które zestawiane są ze sobą wertykalnie lub horyzontalnie.

Wybór koła i kwadratu (podłoża) stanowi kod, którego koncepcja dała podwaliny dwóm cyklom serigrafii. Ograniczenie stosowanej gamy barwnej powoduje uzyskanie jednoznaczności wyboru kodu. Kolor, intensywność barwy łączy się z odczuciem subiektywnym.

W tej instalacji liczy się koncept. Oglądając, każdy będzie interpretował ją inaczej. Wojciech Fangor pisał „Obrazy są anonimowymi częściami zespołu, który zaczyna spełniać się w przestrzeni Rzeczywistej. ...przez wprowadzenie elementów plastycznych w układ przestrzenny i przez umożliwienie odbiorcy wzięcia udziału w tym układzie, powstaje powiązanie, którego odbiorca jest częścią.”⁸

Papier i blacha

Cykl „*Interpretacje przestrzeni*” (2018) łączy prace wykonane na różnych podłożach i w różnej technice – obiekty malarskie na stalowej blasze perforowanej i grafiki na papierze. Sześć płaszczyzn – blach 100 x 100 cm zostało połączonych w jedną płaszczyznę o wymiarach 300 x 200 cm. Grube ciemnoczerwone linie/płaszczyzny wyznaczają jednostajny dynamiczny rytm. W katalogu „*Interpretacje*” dr. hab. Dariusz Chojnacki, prof. PŁ napisał: „Linie umieszczone po skosie naruszają stabilność pionu i poziomu, przez co obraz wydaje się być w ruchu. Efekt ten powoduje zmieniające się światło otoczenia i zmiana perspektywy oglądającego. Zabieg artystki polegający na zastosowaniu perforowanej blachy jako płaszczyzny obrazu, którego wybrane kompozycyjnie elementy są pokryte farbą, inne zaś, jako czyste tło odbijają światło z otoczenia, ożywia statyczne na pozór prace geometryczne. Poetycka gra światła na powierzchni perforowanej blachy, sprawia wrażenie obrazu w ruchu, a widz jest tego ruchu sprawcą i odbiorcą zarazem. Śmiało można więc powiedzieć o asymilacji czasu w spotkaniu z dziełem, gdzie odbiorca ma możliwość obserwacji zmieniających się napięć kompozycji, stając się poniekąd ich odkrywcą.”⁹

Zamysł kompozycyjny przeniesiony został na papier. Te same kierunki linii i płaszczyzn tworzą wizualny przekaz. Jedna grafika jest zapowiedzią następnej. Płaszczyzny zamieniają się w cienkie linie,

⁸ W. Fangor (wypowiedź), cyt. Za: B. Kowalska, Wojciech Fangor. Malarz przestrzeni, Warszawa 2001, s. 65-66.

⁹ Anna Szumigaj-Badziak *Interpretacje*, tekst do katalogu D. Chojnacki, Sieradz 2018, s. 15

innym razem środek płaszczyzny zostaje usunięty – ogranicza go jedynie cienka ramka. Powstają kolejne odsłony iluzji obrazu.

Geometria jest swoistym laboratorium, daje możliwość badania pewnego porządku, nie wykluczając roli człowieka i otaczającego nas świata.

„Twórczość Anny Szumigaj-Badziak cechuje konsekwencja postępowania według określonych założeń, w ramach których dokonuje ona przekształceń analizowanych form. Bada jakie jest działanie poszczególnych elementów w różnych zestawieniach kompozycyjnych i kolorystycznych. Skojarzenie z laboratorium jest tu jak najbardziej na miejscu, biorąc pod uwagę postawę analityczną i systemowe podejście – przenoszenie doświadczeń-wyników na różne pola aktywności, zarówno w obszarze grafiki i malarstwa, jak i projektowania plakatu czy książki. Jej laboratorium to także przestrzeń eksperymentu: wykraczanie poza sprawdzone receptury, testowanie nowych „składników” i narzędzi. Dzięki temu ta twórczość żyje i wciąż się rozwija, zaskakuje widza, a samą artystkę inspiruje do wyznaczania kolejnych celów, stawiania nowych pytań.”¹⁰ napisała dr. hab. Katarzyna Zimna w tekście krytycznym do katalogu wystawy Laboratorium form Anna Szumigaj-Badziak (2021).

Dydaktyka, prace kuratorskie i organizacyjne

Dydaktyka to obszar, którym zajmuję się od 2010 roku. Właśnie w tym roku zaczęłam pracę naukowo-dydaktyczną na kierunku Wzornictwo w Instytucie Architektury Tekstyliów na Wydziale Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów w Politechnice Łódzkiej.

Najważniejszym obszarem działalności dydaktycznej są zajęcia ze studentami dotyczące projektowania graficznego, wcześniej grafiki warsztatowej, malarstwa i kompozycji. Pod moim kierunkiem studenci uczą się projektowania i konstruowania komunikatu wizualnego.

Działalność dydaktyczną realizuję jeszcze na innych płaszczyznach: opiekuna Studenckiego Koła Naukowego Designer, organizatora i kuratora wystaw, nauczyciela akademickiego na plenerach artystycznych.

W 2010 roku byłam współautorem programu i skryptu do zajęć wyrównawczych z zakresu programów komputerowych z dziedziny projektowania i grafiki komputerowej kierunku zamawianego Wzornictwo w Politechnice Łódzkiej.

¹⁰ Laboratorium form Anna Szumigaj-Badziak, katalog do wystawy, Katarzyna Zimna, Olsztyn, 2021 str.3

W latach 2011-2015 uczestniczyłam w pięciu plenerach artystycznych pełniąc funkcję opiekuna i nauczyciela akademickiego.

Od 2011 roku na prośbę studentów wzornictwa zostałam założycielem i opiekunem Studenckiego Koła Naukowego Designer. Z Kołem zrealizowałam wiele projektów, wystaw – byłam kuratorem wszystkich wystaw, opiekunem wykładów, spotkań i warsztatów.

W 2014 roku SKN Designer zorganizowało pierwszą edycję cyklicznego wydarzenia Retrospekcja. Byłam kuratorem i organizatorem wszystkich edycji tego wydarzenia. Kolejno odbyły się: Retrospekcja lata 20. (2014)., Retrospekcja lata 40-50. (2015), Retrospekcja lata 70. (2016), Retrospekcja lata 80. (2017), Retrospekcja Milenium (2018) i w 2019 roku – Etno Retrospekcja Słowiańskie Korzenie. Jest to wydarzenie cykliczne, które ma na celu przybliżenie działań projektowych i realizacji prac studentów kierunku Wzornictwo. W 2016 r. to Retrospekcja lata 70. stały się inspiracją do powstania cyklu plakatów, kolekcji ubioru Wildness /ubiór + obiekty tkane/ i tematycznego wykładu. Kolekcja ta została zaprezentowana w trakcie trwania Międzynarodowego Triennale Tkaniny w Muzeum Włókiennictwa, a całość wydarzenia zaprezentowana w WIMIE i lokalu Żarty Żartami w Łodzi. Czwarta edycja wydarzenia Retrospekcja lata 80. (2017) odbyła się w Klubokawiarni Pop'n Art w Łodzi, gdzie prezentowane były plakaty, fotografie, tkaniny żakardowe, kolekcja ubioru oraz dwa wykłady dotyczące wzornictwa lat 80. Cykl plakatów można było jeszcze zobaczyć w Klubokawiarni Niebostan w Łodzi. W tym samym roku członkowie Koła pod moją opieką zorganizowali warsztaty introligatorskie i spotkanie z dr inż. arch. Agnieszką Cieślą – pomysłodawczynią projektu „U siebie, mimo wieku – jak zaprojektować bezpieczne mieszkanie dla seniora?”. Etno Retrospekcja w 2019 roku – to prezentacja plakatów, kolekcji mody (pokaz), tkanin żakardowych i drukowanych, która miała miejsce w Muzeum Włókiennictwa w Łodzi. Wystawa towarzyszyła Łódź Design Festiwal.

Jednym z sukcesów SKN Designer był projekt „Polskie, bo dobre – folklor w designie” (2014). Sukces projektu sprawił, że studenci zostali zaproszeni do udziału w seminarium naukowym organizowanym w ramach unijnego projektu RED - Roots of European Design - Korzenie Europejskiego Design. Projekt został również doceniony przez portal internetowy sztuki i designu „Font, nie czcionka!”, na którym znalazł się w zestawieniu 10 najciekawszych realizacji 2014 roku. W 2018 roku członkowie koła wzięli udział w Fashion Week w Łodzi.

W latach 2011-2018 prace studentów nad którymi sprawowałam opieką naukowo-artystyczną prezentowane były na wielu wystawach zbiorowych: Toskania – wystawa poplenerowa (2011); Fashion Week – cyfrowe realizacje plastyczne (2012); Żakarty – wystawa prac studentów Wzornictwa (2012), Impresje z Toskanii– wystawa poplenerowa (2012); The look of the Year (2012); Komunikacja wizualna (2012); V Europejskie Forum Gospodarcze (2012); Toskania/Prowansja IAT- wystawa

poplenerowa (2012); Tour de dizajn (2013); The look of the Year (2013); Komunikacja wizualna (2013); III Międzynarodowy Festiwal Twórczości Młodzi – Folkowe Inspiracje (2013); Archifesta (2013); 3 smaki /Toskania, Prowansja, Holandia/ - wystawa poplenerowa; Płaszczyzna i przestrzeń- wystawa prac studentów i wykładowców Komunikacji Wizualnej (2014); Podstawy (2014); Interakcje. Wystawa towarzysząca Łódź Design Festiwal (2014); Wystawa poplenerowa W lawendzie i pomarańczach (2014); SPEKTRUM (2015); Komunikat, plakaty i fotografie typograficznych form przestrzennych (2015); Płaszczyzna i przestrzeń, Komunikacja wizualna (2015); Katalonia – wystawa poplenerowa (2015); Forma. Struktura. Komunikat. (2016); Prace studentów w Lwowskiej Akademii sztuk Pięknych (2016); Agrafa (2017); VII Międzynarodowy Festiwal Twórczości Młodzi Folkowe Inspiracje (2017); Forma. Struktura. Komunikat.2. (2017); Interpretacje (2018), Abstrakt i projekt (2019), Natura rzeczy Eco Czy Ego (2019), Wystawa prac kierunku Wzornictwa, Project Art Gallery (2019).

W 2015 roku członkowie Koła pod moim kierunkiem zaprojektowali identyfikację wizualną Weekendu Politechniki Łódzkiej w Manufakturze pod hasłem „Rozkręcamy całą Łódź!” – przy okazji 70. lecia Politechniki Łódzkiej. W ramach tego wydarzenia zostało zaprojektowanych i zrealizowanych kilkanaście różnych form reklamowych (stoisko targowe, reklama wielkoformatowa, billboard, plakat, podkoszulki, znaczki, ulotki). Kampanię wizerunkową zrealizował Dział Promocji Politechniki Łódzkiej. Praca ta zaistniała w przestrzeni miejskiej Łodzi. Było to bardzo duże zlecenie i świetna praktyka zawodowa dla studentów.

W 2016 roku Rektor Politechniki Łódzkiej powołał mnie jako członka jury do konkursu na nowe logo Politechniki Łódzkiej.

W 2016 roku otrzymałam nominację na najlepszego nauczyciela roku 2015/16 na Wydziale Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów Politechniki Łódzkiej. Było to dla mnie olbrzymią satysfakcją.

W tym samym roku praca studentów – Projekt cyklu piktogramów dla studenckiego radia Żak została wybrana i opublikowana w międzynarodowym wydawnictwie poświęconym projektowaniu piktogramów *Infinite ikon* – wydawca Gingko, Chiny. W 2017 roku praca dyplomowa Jagody Jankowskiej, której byłam promotorem została zakwalifikowana do udziału w 12 Międzynarodowym Konkursie Studenckiej Grafiki Projektowej Agrafa w Katowicach.

Większość wystaw studentów i osiągnięć dydaktycznych miało miejsce po uzyskaniu przeze mnie stopnia doktora sztuki.

Na wiosnę 2017 roku byłam przewodniczącą jury w konkursie Złota Łódka Design 2017 odbywającego się podczas VII Międzynarodowego Festiwalu Twórczości Młodzieży – Folkowe Inspiracje w Muzeum Fabryki w Łodzi.

Od 2012 do 2019 roku byłam członkiem Komisji Dydaktycznej na kierunku Wzornictwo, a od 2016 r. jako doktor sztuki reprezentowałam Instytut Architektury Tekstyliów uczestnicząc w Radach Wydziału.

Od 2019 roku jestem członkiem Rady Kierunku Wzornictwo na Politechnice Łódzkiej.

W 2020 roku współautor programu kształcenia dla I i II stopnia kierunku Wzornictwo na Politechnice Łódzkiej.

Od 2021 roku członek Komisji Egzaminu Kompetencyjnego na Kierunku Wzornictwo.

W 2020 i 2021 roku uczestnik zespołów przygotowujących wydarzenia: Politechnika Fashion Show i Wzornictwo Dualne Dyplomy.

W latach 2019-2021 autor organizacji zajęć oraz prowadzący zajęcia w ramach projektu POWR.02.15.00-00-2012/18 Model współpracy szkół ze szkołami wyższymi w zakresie kształcenia w zawodach z grupy branżowej poligraficzno-fotograficzno-reklamowej dla zawodu technik organizacji reklamy. W latach 2019-2021 ekspert rozwiązań w zakresie współpracy szkół prowadzących kształcenie zawodowe z uczelniami w ramach projektu POWR.02.15.00-00-2013/18 Nowoczesny model współpracy uczelni wyższej ze szkołą w zakresie kształcenia w zawodach z grupy branżowej poligraficzno-fotograficzno-reklamowej dla zawodu technik organizacji reklamy.

W październiku 2021 roku brałam udział w projekcie „Project – Product – Promotion. International Collective for Design”, Erasmus+ Student Mobility for Traineeship. Politechnika Łódzka.

Nadzór nad projektem dla Phillips Poland sp. z o.o. (współpraca z przemysłem) – realizacja konkursu dla studentów kierunku Wzornictwo na zaprojektowanie i utworzenie dokumentacji technicznej klapki do gniazda znajdującego się na ciągniku siodłowym (samochodu ciężarowego i naczepie).

Przez te kilka lat pracy w Politechnice Łódzkiej na kierunku Wzornictwo byłam promotorem 38 dyplomów magisterskich i 72 dyplomów licencjackich jak również autorką 7 recenzji na specjalności Komunikacja Wizualna i Techniki Druku. W tym i przyszłym roku akademickim będę sprawowała opiekę naukową nad 11 pracami dyplomowymi.